

Náměstí Míru čp. 136

Jednopatrová budova arciděkanství s průčelím o pěti okenních osách z poslední čtvrtiny 18. století. Přízemí prolomené dvěma polokruhovými arkádami loubí zdůrazněno pásovou bosáží, na středu v oválu freska světce. Patro člení lisény s konzolovitými hlavicemi, které vymezují pole s trojúhelnými a segmentovými frontony. Střecha sedlová rovnoběžná s průčelím s jednoduchým zděným vikýřem. Loubí klenuto dvěma poli křížových kleneb do pasů. Vlevo dispozice rozsáhlá síň klenutá plackami do pasů, se schodištěm do patra, které se otevíralo z mezipatra do síně emporou. Vpravo prostor se dvěma poli renesančních křížových hřebíkových kleneb. Za plochostropým středem, v zadní části hloubkový dvojtrakt se střední úzkou chodbou. Tato chodba klenutá polokruhově valeně, prostor vlevo má klenby křížové, komora vpravo klenutá plackami na střední pilíř. Na místě levých traktů byl původně zřejmě volný prostor, komora vybíhající volně jako křídlo do dvora. Tuto situaci naznačuje fragment širokého gotického portálu na šířku levých dvou traktů a zřetelně se odlišující nadměrně silná boční zeď komory. Pozoruhodný je i gotický lomený portál do komory a další vedle vstupu do sklepa, zazděný. Sklepy sestávají ze dvou hloubkových užších prostorů při okrajích parcely. Oba jsou valeně zaklenuty, pravý z kamene, levý z cihel. Při průčelí propojeny spojovací chodbou. Vlevo vzadu sklep na snížené úrovni. Nad přízemím, kde v zadním traktu vloženo mezipatro, s výjimkou klenuté síně, převážně plochostropé prostory. Dvorní stavení bývalé stáje a stodola jsou přízemní, plochostropé, zčásti klenut do travěz.

Budova arciděkanství obsahuje ve svém jádře gotické jádro snad již z 14. nebo nejpozději z 15. století, zřetelné v zadní části s komorou a portály. Nejpozději v renesanci ukončen hmotový vývin budovy do dnešního rozsahu. Z této doby pochází část kleneb v přízemí a levý sklep. Dodatečně přebudováno koncem 18. století, kdy vzniklo v dnešní podobě loubí a upraveno průčelí, svou kompozicí blízké slohu, který uplatňoval na pražských stavbách M. Hummel. Další přestavba po požáru v roce 1822, kdy snad teprve vznikla klenba síně. Dvorní stavení v jádře klasicistní, existovalo již v roce 1838, novodobě rozšířeno.

Nemovitá kulturní památka rejstř. č. 18749 / 4-2287.

